

Verbs

1. El verb *haver-hi*
2. Verbs en *-ir* no incoatius i dobles
3. L'imperfet d'indicatiu (1)
4. L'imperfet d'indicatiu (2)
5. El passat recent
6. El passat llunyà
7. El passat llunyà simple
8. El plusquamperfet (1)
9. El plusquamperfet (2)
10. El plusquamperfet (3)
11. L'imperatiu i el present de subjuntiu
12. El subjuntiu d'alguns verbs irregulars
13. El subjuntiu d'alguns verbs irregulars
14. Combinacions amb el subjuntiu
15. L'imperatiu (1)
16. L'imperatiu (2)
17. L'imperatiu (3)
18. Donar ordres
19. L'ús dels verbs *semblar* i *assemblar-se*
20. Verbs de percepció
21. El verb *dur*: present i imperfet d'indicatiu
22. La perífrasi de probabilitat
23. El gerundi
24. El participi
25. Concordança de participis
26. Alternances ortogràfiques

El verb **haver-hi**

Present: **hi ha**

Imperfet d'indicatiu: **hi havia**

Passat llunyà: **hi va haver**

Passat recent: **hi ha hagut**

Futur: **hi haurà**

Condicional: **hi hauria**

Present de subjuntiu: **hi hagi**

Imperfet de subjuntiu: **hi hagués**

Verbs en -ir no incoatius:

Sentir i derivats (excepte ***assentir*** i ***dissentir***), ***dormir***, ***cosir***, ***tossir***, ***obrir***, ***sortir***, ***collir***, ***recollir***, ***bullir***, ***fugir***, ***grunyir***, ***venir***, ***tenir***, ***dir***, ***lluir***, ***cruixir***, ***escopir***.

Verbs amb forma doble:

Acudir, ***arrupir***, ***brunzir***, ***consumir***, ***escollir***, ***mentir***, ***perculdir***, ***presumir*** i ***lluir*** (segons el significat).

L'imperfet d'indicatiu (1)

Amb l'imperfet s'expressa:

1. Una acció en un període de durada indeterminada.

Quan era petita jugava a la plaça del poble

2. Una acció repetitiva en el passat.

L'any passat anava a classe els dimarts i els dijous

3. Combinat amb el passat recent o el llunyà, la circumstància de l'acció.

Ahir, quan em dutxava, van picar a la porta

Avui, mentre dinava, he vist una pel·lícula

L'imperfet d'indicatiu (2)

-AR

Esternudar

-ER

Saber

-IR

Tenir

Jo esternud ava	Jo sab ia	Jo ten ia
Tu esternud aves	Tu sab ies	Tu ten ies
Ell esternud ava	Ell sab ia	Ell ten ia
Nosaltres esternud àvem	Nosaltres sab íem	Nosaltres ten íem
Vosaltres esternud àveu	Vosaltres sab íeu	Vosaltres ten íeu
Els, elles, vostès esternud aven	Els, elles, vostès sab ien	Els, elles, vostès ten ien

El passat recent

ANAR

Jo	HE ANAT
Tu	HAS ANAT
Ell, ella, vostè	HA ANAT
Nosaltres	HEM ANAT
Vosaltres	HEU ANAT
Els, elles, vostès	HAN ANAT

LLEVAR-SE

Jo	M'HE LLEVAT
Tu	T'HAS LLEVAT
Ell, ella, vostè	S'HA LLEVAT
Nosaltres	ENS HEM LLEVAT
Vosaltres	US HEU LLEVAT
Els, elles, vostès	S'HAN LLEVAT

ENCARA PERDURA

Avui Avui al matí /Avui al dematí Aquesta matinada Aquest matí Aquest migdia Aquesta tarda Fa poc Fa una estona Fa poca estona Aquest any Aquest estiu Aquesta temporada Aquesta tardor

El passat llunyà

Jo	VAIG ANAR
Tu	VAS ANAR
Ell, ella, vostè	VA ANAR
Nosaltres	VAM ANAR
Vosaltres	VAU ANAR
Els, elles, vostès	VAN ANAR

JA S'HA ACABAT

Ahir La setmana passada El mes passat L'estiu passat
L'any passat Fa dos estius Fa tres anys Fa anys Ja fa
temps

Servei Local de Català de Sant Andreu de la Barca
Verbs

El passat llunyà simple

-AR
Cantar

-ER
Córrer

-IR
Sentir

Jo cantí	Jo correguí	Jo sentí
Tu cantares	Tu corregueres	Tu sentires
Ell cantà	Ell corregué	Ell sentí
Nosaltres cantàrem	Nosaltres correguérem	Nosaltres sentírem
Vosaltres cantàreu	Vosaltres correguéreu	Vosaltres sentíreu
Ells cantaren	Ells corregueren	Ells sentiren

EL plusquamperfet (1)

Verb dir

Jo havia dit

Tu havies dit

Ell havia dit

Nosaltres havíem dit

Vosaltres havíeu dit

Ells havien dit

El plusquamperfet (2)

El plusquamperfet expressa el passat del passat:

Aquell dia vam matinar molt perquè els nostres amics ens ho havien recomanat

El plusquamperfet (3)

Vam canviar la bombeta perquè s'havia fos.

Passat llunyà

Plusquamperfet

Vam haver de canviar la bombeta perquè s'havia fos.

Perífrasi d'oblig. passat llunyà

Plusquamperfet

Hem canviat el pany que s'havia espatllat.

Passat recent

Plusquamperfet

Hem hagut de canviar el pany perquè s'havia espatllat.

Perífrasi d'oblig. passat recent

Plusquamperfet

L'imperatiu i el present de subjuntiu

Present d'indicatiu

Imperatiu

Present de subjuntiu

Jo canto		Jo canti
Tu cantes	Tu canta	Tu cantis
Ell canta	Ell canti	Ell canti
Nosaltres cantem	Nosaltres cantem	Nosaltres cantem
Vosaltres canteu	Vosaltres canteu	Vosaltres canteu
Els, elles, vostès canten	Els, elles, vostès cantin	Els, elles, vostès cantin

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

Servei Local de Català de Sant Andreu de la Barca
Verbs

El subjuntiu d'alguns verbs irregulars

Si la primera persona del present d'indicatiu acaba en **-c**, caldrà escriure **gu** al present i a l'imperfet de subjuntiu.

	Present d'indicatiu	Present de subjuntiu	Imperfet de subjuntiu
TENIR	Jo tin <u>c</u>	jo ting <u>ui</u>	jo ting <u>u</u> és
ESTAR	Jo esti <u>c</u>	jo esti <u>gui</u>	jo esti <u>gu</u> és
VENIR	Jo vinc	jo ving <u>ui</u>	jo ving <u>u</u> és

Combinacions amb el subjuntiu

Present de subjuntiu

1. Vull uns pantalons que tinguin brodats
Present d'indicatiu Present de subjuntiu
2. He desitjat un robot que faci les feines de casa
Passat recent Present de subjuntiu
3. Demanaré un plat que no porti carn
Futur Present de subjuntiu

Imperfet de subjuntiu

1. Volia un cotxe que fos descapotable
Imperfet d'indicatiu Imperfet de subjuntiu
2. Va dir que no ho repetissis més
Passat llunyà Imperfet de subjuntiu
3. Caldria un miracle que solucionés el problema
Condicional Imperfet de subjuntiu

L'imperatiu (1)

Els verbs que fan el canvi de **c** a **gu** en el subjuntiu en general també el fan en l'imperatiu excepte en la 2a persona del singular i del plural:

Beure → **beu** tu

begui vostè

beguem nosaltres

beveu vosaltres

beguin vostès

L'imperatiu (2)

Hi ha alguns verbs, però, que no segueixen aquest model. Els verbs ***dir, ser, estar, poder, voler*** i ***tenir*** (i derivats) formen totes les **persones** de l'imperatiu amb **gu**.

Dir→

Digues

Digui

Diguem

Digueu

Diguin

Ser→ **Sigues**

Sigui

Siguem

Sigueu

Siguin

L'imperatiu (3)

Estar

estigues

estigui

estiguem

estigueu

estiguin

Poder

pugues

pugui

puguem

pugueu

puguin

Voler

vulgues

vulgui

vulguem

vulgueu

vulguin

Tenir

tingues

tingui

tinguem

tingueu

tinguin

Donar ordres

Imperatiu

Fes els deures de català

No + present de subjuntiu

No t'enfadis amb mi

L'ús dels verbs **semblar** i **assemblar-se**

Semblar

- Expressa opinió (3a pers. del singular i plural):

Em sembla divertit

Et semblen simpàtics

- Indica aparença:

El català sembla fàcil

Jo semblo

Tu sembles

Ell sembla

Nosaltres semblen

Vosaltres semblen

Ells semblen

Assemblar-se

- Expressa una semblança o coincidència:

El Pere s'assembla a la seva mare

Jo m'assemblo

Tu t'assembles

Ell s'assembla

Nosaltres ens assemblem

Vosaltres us assembleu

Ells s'assemblen

Verbs de percepció

Sentir / sentir-hi

Sento tot el que dius, no cal que cridis.

No hi sento bé d'una orella.

Veure / veure-hi

No veig bé la pissarra.

No hi veig bé i ara porto ulleres.

El verb **dur**: present i imperfet d'indicatiu

Present

Jo duc

Tu dus o duus

Ell du o duu

Nosaltres duem

Vosaltres dueu

Ells duen

Imperfet

Jo duia

Tu duies

Ell duia

Nosaltres dúiem

Vosaltres dúieu

Ells duien

La perífrasi de probabilitat

PRESENT

PASSAT

Jo	DEC SER	Jo	DEVIA SER
Tu	DEUS SER	Tu	DEVIES SER
Ell, ella, vostè	DEU SER	Ell, ella, vostè	DEVIA SER
Nosaltres	DEVEM SER	Nosaltres	DEVÍEM SER
Vosaltres	DEVEU SER	Vosaltres	DEVÍEU SER
Els, elles, vostès	DEUEN SER	Els, elles, vostès	DEVIEN SER

El gerundi

Verbs en **-ar** → **-ant**

caminant

Verbs en **-er/-re** → **-ent**

corrent

Verbs en **-ir** → **-int**

dormint

Vaig aprendre anglès **anant (així) a una acadèmia.**

El participi

Verbs en **-ar** → **-at** pint**at**

Verbs en **-er/-re** → **-ut** perd**ut**

Verbs en **-ir** → **-it** dorm**it**

He **pintat** les parets de casa

Més tard s'adonà que havia **perdut** les claus

Has **dormit** bé?

Concordança dels participis

El participi dels temps compostos (**he vist, havia dit**, etc.) pot concordar en gènere i nombre amb els pronoms febles que representen un complement directe (**el, la, els, les**).

El cafè, l'havia demanat amb sacarina

La fruita, l'he comprada madura

Els bombons, els he vistos barats

Les faldilles, les he encarregades avui

Així mateix, pot haver-hi concordança de participi amb el pronom feble **en** quan fa la funció de complement directe.

Jo només n'he menjada una!

Alternances ortogràfiques

ja ge gi jo ju

ga gue gui go gu

ca que qui co cu

ça ce ci ço çu